

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାକବଳ
ଉପହାର

ଏକ ମନୁଷ୍ୟ

ଯେ ନିତି

ହେଲେନାହିଁ

ଲେଖକ: Edward Hughes

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Jonathan Hay

ଉପଯୋଜକ: Mary-Anne S.

ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan

ପ୍ରଯୋଜକ: Bible for Children
www.M1914.org

©2017 Bible for Children, Inc.

ଅନୁମତି ପତ୍ର: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅବିକଳ ମକଲ
ଅବା ପ୍ରିଣ୍ଟ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କର ଅଧୀକାର ଅଛି, ଯେଉଁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାକୁ ବିକ୍ରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରାଜା ନବୁଖଦନିସ୍ତର ଶୁଦ୍ଧ ୯ଜ ପୂଜାଣ୍ଡ ସୁବର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ତାହାର ମସ୍ତକରୁ ପାଦ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁର୍ଣ୍ଣମୟ ଥିଲା । ହୋଇପାରେ
ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକଥା ପାଶୋରିଗଲେ
ଯାହା ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଚୀରକ୍ଷୀୟୀ
ହେବନାହିଁ । ହୋଇପାରେ ସେ ଭାବଲେ
ଯଦି ମୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରତିମା
ନିର୍ମାଣ କରିବି ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇ ନପାରେ ।

ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେହି ଆଜ୍ଞାପତ୍ର
ପାଠ କଲେ ... ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମାତ
ପ୍ରତିମାକୁ ଉତ୍ତୁଡ଼ି ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କରିବ ... ପୁଣି
ଯେକେହି ସେହି ପ୍ରତିମା ଛାମୁରେ
ଉତ୍ତୁଡ଼ି ହୋଇ ପ୍ରଣାମ ନ କରିବ
ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ
ନିକ୍ଷେପ ହେବେ ।

ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଆନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ, ମାତ୍ର ସେଠାରେ
ତିନିଲୋକ ଥିଲେ ସେମାନେ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉରୁଡ଼ ହୋଇ ପ୍ରଣାମ
କଲେନାହିଁ । ସେମାନେ ଏବ୍ରୀୟ ଥିଲେ ।

ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଶତ୍ରୁକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅଦେଦ୍-ନଗୋ ଥିଲା,
ସେମାନେ ଦାନିୟେଲଙ୍କର ସଂଜ୍ଞି ଥିଲେ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ

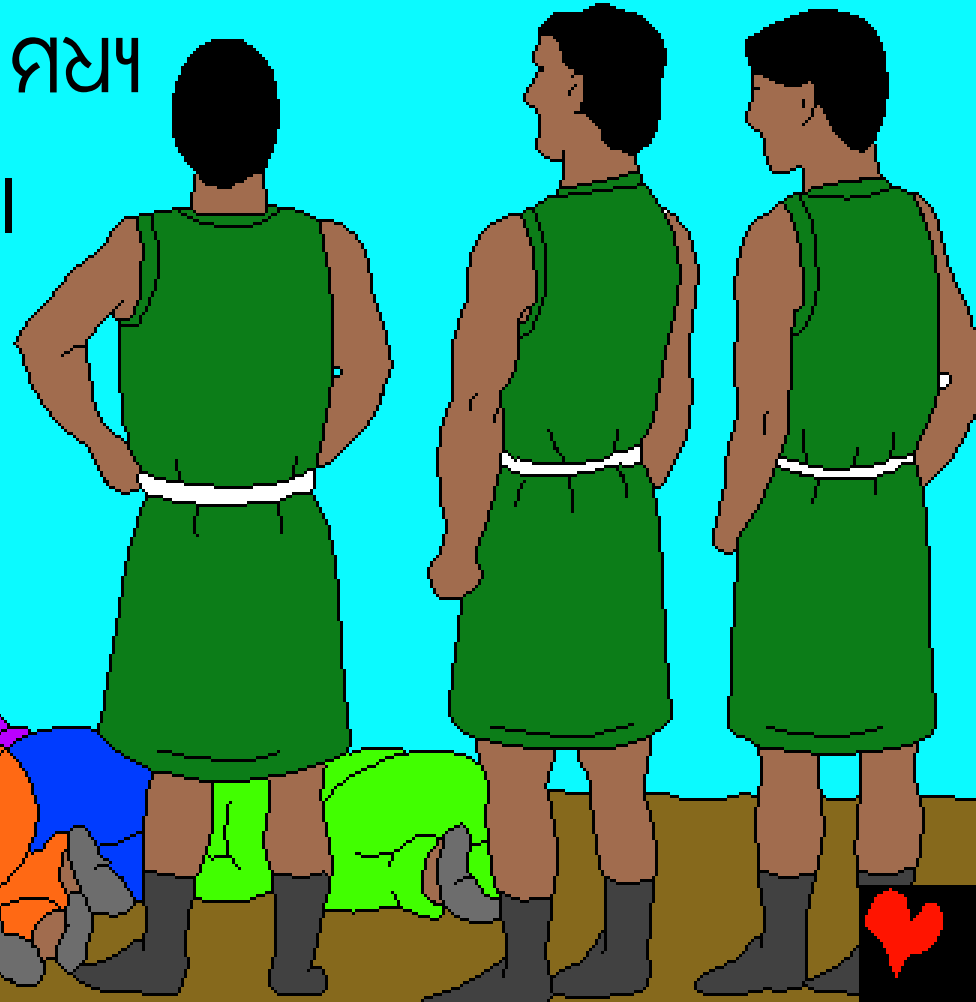
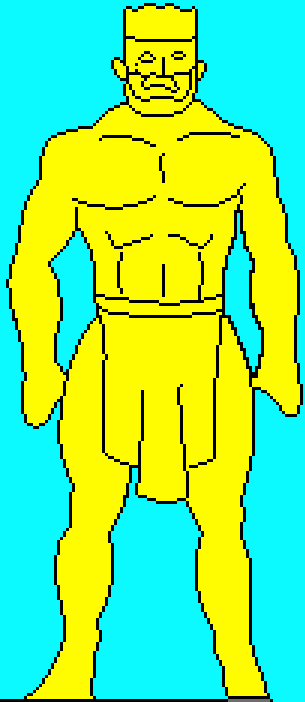
ସେହିସମୟରେ ଦାନିୟେଲ ସେଠାରେ ନ ଥିଲେ,

ତା ନ ହେଲେ ସେ ମଧ୍ୟ

ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଗଢ଼ା

ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ

କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

ରାଜାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଓ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଦାନିୟେଲ ତାଙ୍କ ସଂଳାପମାନଙ୍କୁ
ଈର୍ଷ୍ୟା କଲେ କାରଣ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦର କଲେ । ତେଣୁ
ସେମାନେ କହିଲେ, ଏଠାରେ ଏପରି ତିନିଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ
ମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ବାବିଲର ପ୍ରଦେଶ ଉପରେ
କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଭାର ଦେଇଅଛନ୍ତି,
ଶତ୍ରୁକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ
ଅବେଦ୍-ନଗୋ ।

ହେ ମହାରାଜ ସେମାନେ ଆପଣାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସେମାନେ ଆପଣାର ଦେବଗଣର ସେବା କରିନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆପଣାର

ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାକୁ ଉତ୍ତୁ ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କରିନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରାଜା ନବୁଖଦନିସ୍ତର କୋପରେ
ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
ସତର୍କ କଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ
ସେହି ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ ନ କର,
ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନିରେ
ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ । ଆଉ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

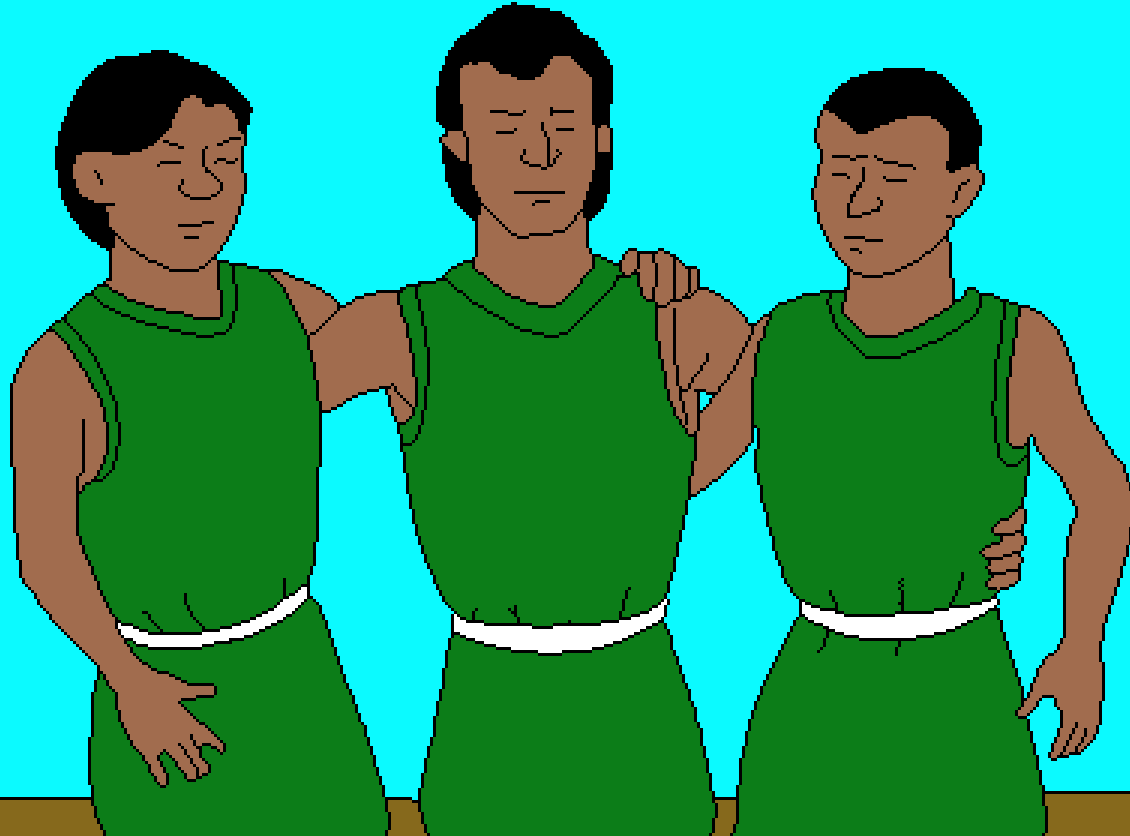
ମୋ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ,
ଏପରି କେଉଁ ଦେବତା ଅଛି?

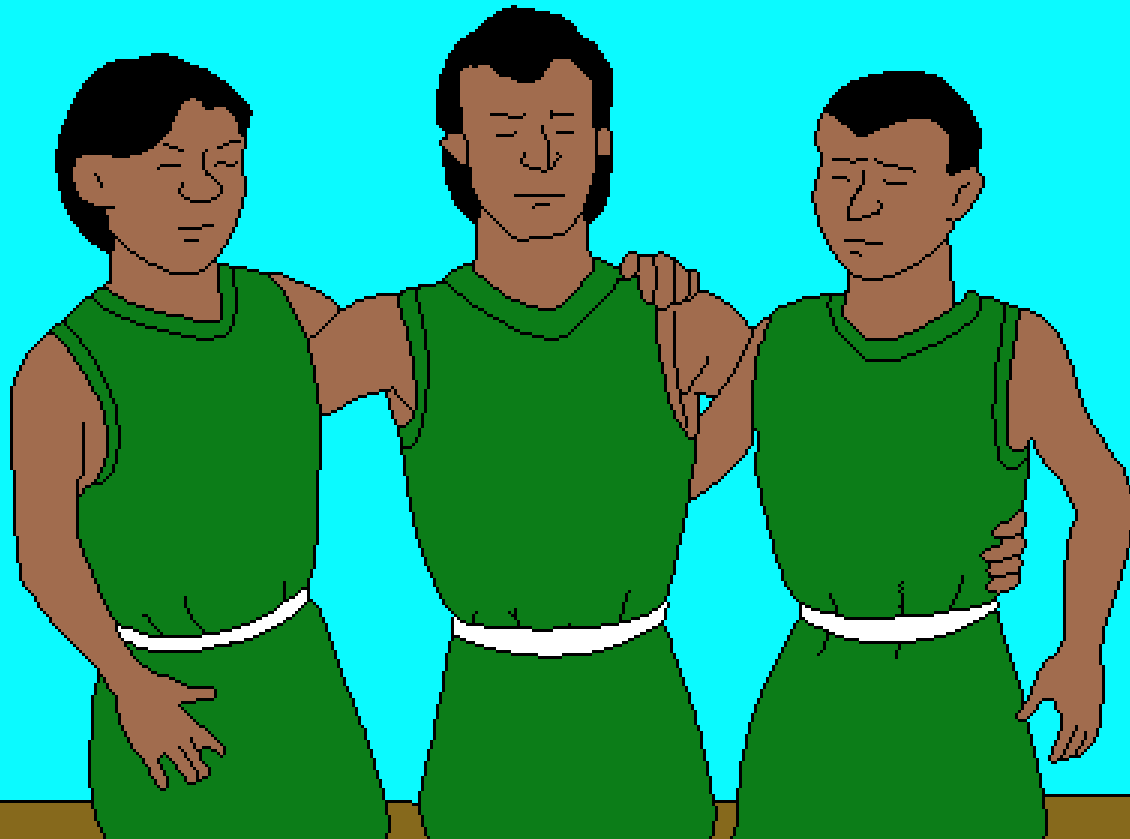
ରାଜା ବଡ଼ ଭୁଲ୍ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେ ସତ୍ୟରେ ଜୀବନ୍ତ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେହି ତିନି ଏକାମ୍ର
ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ
ଅଟେ । ସେମାନେ ଠିଆହୋଇ ରହିଗଲେ । କାରଣ ସେମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ,
ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଭୟ
କରୁ ନ ଥିଲେ ।

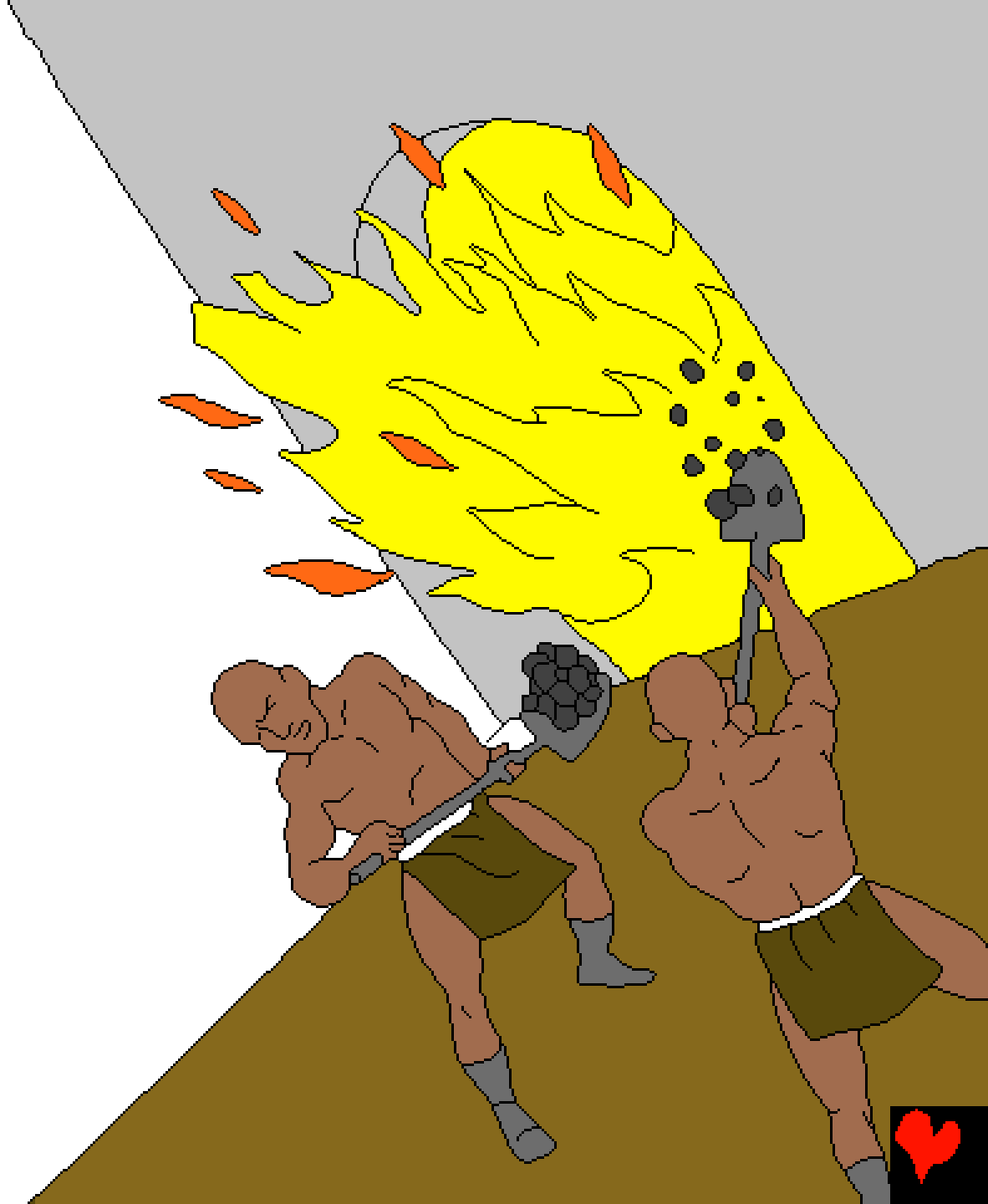
ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ତିନି ନିର୍ଭୀକ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଉତ୍ତର ଥିଲା ।
ସେମାନେ କହିଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରକୃଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ
ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ...

... ମାତ୍ର ଯେବେ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ହେଁ ହେ ମହାରାଜ ଆମ୍ଭେମାନେ
ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଦେବଗଣର ସେବା ଜିମ୍ମା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଥାପିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ
ପୁତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବୁ ନାହିଁ ।

ରାଜା ନରୁଖଦନିସ୍ତର
କୋପରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ
ହେଲା, ସେ ଅଗ୍ନିକୁ
ସାଧାରଣ ଅପେକ୍ଷା ସାତ
ଗୁଣ ଉତ୍ତମ କରିବାକୁ
ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ତାଥାପି
ସେମାନେ ପ୍ରଣାମ
କଲେ ନାହିଁ ।

ସେଥିରେ ରାଜା ଆପଣା ସୌନ୍ୟମଧ୍ୟରୁ କେତେକ

ବଳବାନ୍, ଲୋକକୁ
ଶତ୍ରୁକ, ମୈଶକ୍ ଓ
ଅବେଦ-ନଗୋକୁ

ବାନ୍ଧି ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ
ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ
ନିକ୍ଷେପ
କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ଅତିଶୟ ଉତ୍ତପ୍ତ ଥିଲା, ଏଥିପାଇଁ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶତ୍ରୁଜ, ମୈତ୍ରଜ୍ଞ
ଓ ଅବେଦ-ନଗୋକୁ ସେହି ଅଗ୍ନି
ମଧ୍ୟକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ କଲେ ସେମାନେ
ଅଗ୍ନି ଶିଖାରେ ହୃତ ହେଲେ ।

ରାଜା ନିରାପଦ ବ୍ୟବଧାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲା, ସେ
ତିନିଜଣଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତିତ ଅଗ୍ନିମଧ୍ୟକୁ ଫିଙ୍ଗି ହେବାର ଦେଖିଥିଲା ।
ମାତ୍ର ସେ କିଛି ଅଲଗା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲା ।

ରାଜା ନବୁଖଦନିସ୍ତର ଚମତ୍କୃତ ହେଲା,

ଆମ୍ବେମାନେ କି ତିନି ଲୋକଙ୍କୁ

ବାଛି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ

ନ ଥିଲୁ, ରାଜା ତାହାର

ସହୋତର ମାନଙ୍କୁ

କହିଲେ, ସେମାନେ

ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି

କହିଲେ, ସତ୍ୟ

ମହାରାଜ ।

ସେ କହିଲେ, ଦେଖ ମୁଁ
ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରିବାର
ଚାରି ମୁକ୍ତ ଲୋକ ଦେଖୁଅଛି
ଓ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି
କ୍ଷତି ହୋଇନାହିଁ, ପୁଣି
ଚତୁର୍ଥ ଲୋକର ମୁଣ୍ଡ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପୁତ୍ର ଶବ୍ଦ ।

ସେତେବେଳେ ନରୁଖଦନିସ୍ତର ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡର ମୁଖ ନିକଟକୁ ଯାଇ
ଜହ୍ନିଲା, ହୋ ସର୍ବପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସ
ଶତ୍ରୁକ, ମୌଶକ ଓ ଅବେଦ-ନୋଗୋ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହର ହୋଇ ଏଠାକୁ
ଆସ ତହିଁରେ ଶତ୍ରୁକ,
ମୌଶକ ଓ ଅବେଦ-
ନୋଗୋ, ଅଗ୍ନି
ମଧ୍ୟରୁ ବାହର

ହୋଇ ଆସିଲେ ।

ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେହି ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ
ଯେ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ କିଛି ହିଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ ।
କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର କେଶ ହିଁ କିଛି ଦର୍ଶୁ ହୋଇନାହିଁ ।
ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଗ୍ନିର ଗନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ରାଜା ନରୁଖଦନିସ୍ତର ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ, ସେ କିଛି ଅତି
ବୁଦ୍ଧିର କର୍ମ କଲେ । ସେ ପୂର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ଶତ୍ରୁକ, ମୌଶକ ଓ
ଅବେଦ-ନୋଗୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ, ଯେ ଆପଣା
ଦୃଢ ପଠାଇ ତାହାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ

ଭରଷା କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଉଦ୍ଧାର କଲେ ।

ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ନିଜ ହେଲେନାହିଁ

ବାଇବଲ, ପରମ୍ପରାଗୁରୁ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ

ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି

ଦାନିୟେଲ ୩

"ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଦେଶର ଶବ୍ଦ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"

ଗୀତସଂହିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ସମାପ୍ତି

ଏହି ବାଇବଲ୍ କହାଣୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ, ଯିଏ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ସେହି ଇଶ୍ଵର ଚାହାଁନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଯାହାକୁ
ଇଶ୍ଵର କହନ୍ତି ପାପ । ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ,
କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ, ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ
ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶୁ ସେ
କୃଣ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ପୁନର୍ବାର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଜୀବନକୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସର୍ଗ ଗୃହକୁ ଗମନ କଲେ ।
ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଆଉ ନିଜର ପାପ
କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ାର, ଆଉ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା କରିବେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଆସିବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସ କରିବେ ଆଉ
ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରେ ଚିର କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ କରିବ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କର,

ତହିଁରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ:

ପ୍ରିୟର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ କି ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଇଶ୍ୱର

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ କରି, ମୋ କରିପାରିବି

ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନୂତନ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିପାରିବି, ଆଉ ସେହି

ଦିନ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଚିରକାଳ ରହିବି । ତୁମ୍ଭରି

ଆଜ୍ଞାକାରି ସନ୍ତାନ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ

ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ ।

ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ

ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସହିତ କଥୋପକଥନ କୁଅନ୍ତୁ ।

ଯୋହନ ୩:୧୭

